

Sygn. akt II K 113/18

PR Ds 217.2018

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 maja 2018r.

Sąd Rejonowy w Świnoujściu II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: Sędzia Sądu Rejonowego Kamilla Gajewska

Protokolant: Dorota Bocian

bez udziału Prokuratora

po rozpoznaniu w dniu 17 maja 2018r.

sprawy **M. P.**,

s. H. i G. z d. P.,

ur. (...) w S.,

oskarżonego o to, że:

- w dniu 26 stycznia 2018r. w Ś. na drodze krajowej nr (...) nie stosował się do zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie VI Wydział Karny z dnia 18 stycznia 2015r. w sprawie sygn. akt II K 13/15 w ten sposób, że w tym miejscu i czasie kierował samochodem marki S. o nr. rejestracyjnym (...),

tj. o czyn z art. 244 k.k.

I. oskarżonego M. P. uznaje za winnego dokonania zarzucanego mu czynu,
tj. występkę z art. 244 k.k. i za ten czyn na tej podstawie wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza okres zatrzymania w sprawie dnia 26.01.2018r. od godz. 16.15 do godz. 18.05 przyjmując,
że jeden dzień faktycznego pozbawienia wolności równy jest jednemu dniowi kary pozbawienia wolności i karę tę uznaje za wykonaną w zakresie jednego dnia,

III. na podstawie art. 42 § 1a pkt 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 (dwóch) lat,

IV. zasądza od oskarżonego koszty postępowania w wysokości 70 zł oraz wymierza mu opłatę w wysokości 60 zł.

Sygn. akt II K 113/18

UZASADNIENIE

W dniu 26 stycznia 2018r. w Ś. na drodze krajowej nr (...) funkcjonariusze z Komendy Miejskiej Policji w Ś. przeprowadzali kontrolę drogową kierujących co do przestrzegania przepisów dotyczących ograniczenia prędkości. Do kontroli został zatrzymany pojazd marki S. o nr rej. (...). Autem kierował M. P.. W trakcie kontroli funkcjonariusze

ustalili, że M. P. nie stosował się do zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie VI Wydział Karny z dnia 18 stycznia 2015r. w sprawie sygn. akt II K 13/15, albowiem wyrokiem tym Sąd orzekł zakaz prowadzenia pojazdów, który obowiązywał od 04.02.2015r. do 04.02.2018r. M. P. został zatrzymany.

Dowód:

- protokół zatrzymania k. 2 akt,
- zeznania świadka K. B. k. 4-5, 46 akt,
- wyjaśnienia oskarżonego M. P. k. 10-11 akt,
- karta karna k. 16-17 akt,
- wydruk z (...) k. 19 – 20 akt,
- odpis wyroku VIII K 643/16 k. 24-25 akt,
- odpis wyroku VIK 13/15 akt,

W toku postępowania zarzucono M. P. to, że w dniu 26 stycznia 2018r. w Ś. na drodze krajowej nr (...) nie stosował się do zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie VI Wydział Karny z dnia 18 stycznia 2015r. w sprawie sygn. akt II K 13/15 w ten sposób, że w tym miejscu i czasie kierował samochodem marki S. o nr. rejestracyjnym (...), tj. czyn z art. 244 k.k.

M. P. przyznał się do popełnienia czynu i wyjaśnił, że myślał, że zakaz już się skończył. Podał, że źle obliczył czas trwania zakazu, dodał, że musiał jechać szybko do domu, bo ma chore dziecko.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego M. P. k. 10 -11 akt,

W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego zmierzają do umniejszenia winy, są jego linia obrony i nie są wiarygodne. Wskazać należy, że wyrokiem z dnia 12.10.2016r. o sygn. akt VIIK 643/16 Sądu Rejonowego Pozna G. i J. w P. M. P. został skazany za czyn z art. 244 k.k. – polegający na złamaniu zakazu wynikającego z wyroku VI K 13/15. Wyrok ten – co wynika z karty karnej został wydany w trybie art. 335 k.p.k. W wyroku, a więc i w postanowieniu o przedstawieniu zarzutów - opisane było do kiedy zakaz obowiązuje, stąd brak jest podstaw do przyjęcia, że oskarżony musiał czynić wyliczenia do kiedy ma zakaz kierowania pojazdami mechanicznymi albowiem z wyroku VIIK 643/16 wynikało to bezsprzecznie.

W postępowaniu przesłuchano w charakterze świadka **K. B.** (k. 4-5, 46 akt). Świadek zeznał, że przeprowadzał kontrolę kierujących pojazdami co do przekraczania prędkości, że do kontroli został zatrzymany M. P. i, że poruszał się z prędkością 93 km/h, gdzie obowiązywała prędkość 70 km/h oraz, że w czasie kontroli ustalono, że M. P. posiada aktywny zakaz kierowania pojazdami mechanicznymi.

W ocenie Sądu zeznania świadka są wiarygodne. Świadek złożył relację z przebiegu służby w zakresie w jakim dokonał kontroli drogowej i ujawnił czyn z art. 244 k.k. popełniony przez M. P.. Zeznania te są spójne z dokumentami zgromadzonymi w sprawie, ale też z wyjaśnieniami oskarżonego, który popełnieniu czynu nie zaprzecza. W ocenie Sądu nie nasunęły się żadne okoliczności osłabiające wiarygodność zeznań tego świadka.

W sprawie zgromadzono następujące **dokumenty**: protokół zatrzymania k. 2, karta karna k. 16-17 akt, wydruk z (...) k. 19 – 20 akt, odpis wyroku VIII K 643/16 k. 24-25 akt, odpis wyroku VIK 13/15 akt. Zdaniem Sądu w niniejszej

sprawie należało dać wiarę dowodom w postaci dokumentów zgromadzonym w sprawie w postaci albowiem nie nasuwały się z urzędu żadne wątpliwości co do ich wiarygodności, ani też strony tegoż zarzutu nie podnosiły. Należało zatem uznać, że zostały one sporządzone przez uprawnione do tego osoby i w sposób przewidziany prawem.

Oskarżony M. P. ma 37 lat. Jest mieszkańcem S.. Ma wykształcenie średnie, prowadzi własną działalność gospodarczą, prace budowlane, osiąga miesięcznie dochody w wysokości około 4.000 zł. Jest żonaty ma dwoje dzieci, w tym jedno dorosłe. Na utrzymaniu ma żonę i jedno dziecko. Był wielokrotnie karany. Jest zdrowy, nie był leczony odwykowo ani psychiatrycznie.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego M. P. k. 10-11 akt,
- karta karna k. 16-17 akt,
- wydruk z (...) k. 19 - 20 akt,
- odpis wyroku VIII K 643/16 k. 24-25 akt,
- odpis wyroku VIK 13/15 akt,

W związku z powyższym, mając na uwadze całokształt materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, według Sądu M. P. dopuścił się czynu bezprawnego, zagrożonego karą, którego społeczna szkodliwość jest wysoka.

Mając na względzie, że obwiniony jest zdatny do przypisania mu winy, Sąd uznał, że dopuścił się on zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu.

Artykuł 244 penalizuje nierespektowanie orzeczeń sądu dotyczących zakazu m.in. prowadzenia pojazdów. Według postanowienia SN z dnia 26 lutego 2004 r. (I KZP 47/03, OSNKW 2004, nr 3, poz. 35) przedmiotem ochrony przepisu art. 244 k.k. jest orzeczenie każdego sądu cywilnego, administracyjnego lub karnego, zawierające zakaz – w szczególności orzekany przez sąd na podstawie norm prawa karnego. Znamiona omawianego przestępstwa są spełnione, gdy zakaz, do którego sprawca nie stosuje się, został orzeczony przez sąd prawomocnie, co wymaga ustalenia świadomości sprawcy, co do uprawomocnienia się orzeczonego zakazu (tak wyrok SN z dnia 17 stycznia 2003 r., WA 75/02, OSNKW 2003, nr 5-6, poz. 44). Podmiotem przestępstwa może być w zasadzie osoba, której omawiany zakaz dotyczy. Omawiany występki ma charakter umyślny, a zatem podmiotową przesłanką odpowiedzialności jest świadomość sprawcy, iż narusza ciężący na nim z mocy orzeczenia sądu zakaz, albo nie dopełnia obowiązku, nałożonego na niego przez sąd. W grę wchodzi obie formy umyślności, zarówno zamiar bezpośredni naruszenia zakazu, jak zamiar ewentualny, gdy sprawca uświadamia sobie możliwość, iż narusza zakaz lub obowiązek orzeczony przez sąd i z tym się godzi (O. Górniok i in., Komentarz, t. II, s. 317 oraz M. Szewczyk, A. Zoll, Komentarz 2, s. 850).

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania stwierdzić należy, że M. P. swoim zachowaniem wypełnił znamiona czynu z art. 244 k.k. – w okresie zakazu kierując samochodem.

Na niekorzyść oskarżonego przemawia to, że prowadzi ustabilizowany tryb życia.

Wielokrotna karalność oskarżonego przemawia na jego niekorzyść. Oskarżony lekceważy wyroki Sądu i kolejny raz łamie normy prawa karnego. Kierował samochodem nadto przekraczając prędkość.

Na jego niekorzyść Sąd także wziął to, że oskarżony w tak krótkim czasie złamał po raz kolejny zakaz Sądu.

Za zarzucony czyn Sąd na podstawie art. 244 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności. Kara ta stanowi dolną granicę ustawowego zagrożenia za ten czyn, jednakże Sąd nie widział podstaw do orzeczenia przy zastosowaniu art. 37 a k.k. kary grzywny czy kary ograniczenia wolności albowiem kary wolnościowe w żaden sposób nie oddziaływały na oskarżonego. Wyrokiem z dnia 12.10.2016r. Sąd orzekł wobec oskarżonego za czyn

z art. 244 k.k. – przy zastosowaniu art. 37 a k.k. karę 200 stawek dziennych grzywny po 40 zł każda. Wyrok ten „nie zrobił wrażenia” na oskarżonym”, bo po 2 latach ponownie oskarżony złamał zakaz sądowy. Uprzednia kara grzywny orzeczona wyrokiem VI K 13/15 także nie przyniosła żadnych pozytywnych skutków prewencyjnych, albowiem po tym wyroku skazany popełnił czy z art. 244 k.k. po roku. Zdaniem Sądu oskarżony lekceważy wydawane wobec niego orzeczenia. Jedyna więc kara jaką Sąd mógł orzec to kara pozbawienia wolności, a że oskarżony był już karany na taką karę czterokrotnie z warunkowym zawieszeniem jej wykonania – jedyną karą jaką Sąd mógł orzec to kara bezwzględna, albowiem uprzednia karalność na karę pozbawienia wolności determinuje już orzeczenie kary bezwzględnej. Nadto ta wielokrotna (sześciokrotna) karalność oskarżonego za orzeczeniem takiej kary przemawia.

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności Sąd zaliczył okres zatrzymania w sprawie dnia 26.01.2018r. od godz. 16.15 do godz. 18.05 przyjmując, że jeden dzień faktycznego pozbawienia wolności równy jest jednemu dniowi kary pozbawienia wolności i karę tę uznał za wykonaną w zakresie jednego dnia, albowiem art. 63 § 1 k.k. do tego Sąd obliguje.

Nadto na podstawie art. 42 § 1a pkt 2 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 (dwóch) lat. W ocenie Sądu ta lekceważąca postawa oskarżonego – jako kierowcy także wymagała odpowiedniej reakcji w ramach środka karnego. Oskarżony jest nieodpowiedzialnym kierowcą i należy go na taki czas – prewencyjnie- z ruchu drogowego wyeliminować.

Sąd zasądził od oskarżonego koszty postępowania w wysokości 70 zł oraz wymierzył mu opłatę w wysokości 60 zł. Zdaniem Sądu koszty i opłatę oskarżony ponieść może pozwala mu na to jego sytuacja majątkowa i możliwości zarobkowe.